

කේශබාස මල්ලම

කේශබාස මල්ලම මහා විජයාදර්ශනමය චිත්‍රපට
රචනාකරු

පි. ඒ. ඒ. ඩබ්ලිව්. මුනිසිංහ අප්පානම් විසින්
සකස්වන ලද, ලංකාවේ ප්‍රථම චිත්‍රපටයයි.

සිංහල භාෂා මලේඛ.

නම ව මුනි ස ර ක.

- 1 ස බ අග අපවිත දුන් සත්තව සො ද
බ බ සුර සුරකර මහා සැදු පිරිස ද
පො බ ගත විනෙදන ගණසර දිනර ද
ලො බ බැද නමදිම් එසුනත් දම ර ද
- 2 ස ර දෙව අරුම පිළිගණ මොනව ව
ව ර දෙකතර මහ පල මොක් පලකො ව
ස ර තව සුර සුගතිදු දෙසු දහම ව
කො ර කොට නමදිම් අදරින් තුනිකො ව
- 3 සි රි ගණ වදහල සදහම් සිහෙල ව
පි රි සිදු රන්පොත් සුත දිනිදු ව
සැ රි සුන් මුගලන් ඇ මහ සගන ව
පි රි සතුටින් මම තමදිම් හැමවි ව
- 4 බ බ සුරපති සුරගුරු සුරගුරුක න න
ත බ සර සිරිසර සරකර බරතෙ න
බ බ කත ඇ හැම සුරගණ කරමෙ න
සු බ සෙතදි රකු මෙ හැම ලෙවි ස න
- 5 තු න් ලොව ඇති කැමරැවතට තුමව න
තු න් සිත සතුටුම වැදැ පිදු හැමදෙ න
තු න් සැප දීමෙන් සුමිපත් කරව න
තු න් රැවතට වැද සුදමින් මෙලෙසි න
- 6 කැ ම ස ද ලෙවිසත සුට්පත් කරම් න
සිත ලෙ ද ඇසිරිදි රත්තා මෙ න
එක ලෙ ද ලොසසුත රැක නිති බබල න
තද නෙ ද දෙවිසත් සදු මෙන් කරම් න
- 7 පෙ ර මෙම සිරිලක පලමුව රජක ල
ව ර තර එවිජයබා රජත්‍රිසග දු ල
ප ර සුර ගෙණහැර දක්වම් මිනක ල
ක ර දර සුදනෙති සම් එහි පිළිවෙ ල
- 8 සි සි ර කරකර සිසිරකරගිරි පබෝ සුරගජ කිරණ කොදරක
අ ම ර ගහතුල කරග රකගල විසුල සහරු පතල දසදෙස
කබ ර කරසුරැ යුගත දිලිසෙත අනතතදනෙදගහ දිගතුන
ස තර මරමත මතගමනබිදි අනභි විකුමෙන් සදිසි තතප ස

- 9 දිරිබෙලෙන් දිනු මදුරගිරිදසොඹුසෙණන් පිරිසරදදෙර ද
තනතුසෙණන්මහවිංඤ්ඤාත්තන්ගාමුරාගුණසෙණන්පරසුසිදුරද
ලොවසතුන් හට උතුම්දෙගුරුන්ගුරුන් මතුරන්තරණනිවරද
සුරතරන් මනිසිරුලු මුදුකතා සැදුසිරිපදකමල්ඇතිසො ද
- 10 සතර දහබුදුකැණද සබ්බාසංකප්පලකැණබලදසයදසය ද
සතර දෙකවිද දසටදවෙනිකදකමිනෙපසක්සරණ දකමි ද
සතර වෛසරද සතර ඉදිසා සතරසිව්වන් සොදක සන්ති ද
සතර පිළිසිඹිපතද යන ඇදෙණතගුණමනි පිරුණු සිදුර ද
- 11 සතර අවමහ අවරණයකර සුරසුරව මහ සැරසු මහන ර
සමර සුරදෙව පැරසු තුන්සිය විසිඅටක් වරලකුණු සිරිද ර
තමර කරතුලකමුලකරපොබොතවසනසමාසදුරවසැබකර
සමර කසුන් සමරසමරෙන් මිදෙනසදකමි දෙසුකරුතු ර
- 12 බුදු පසේ බුදු මෙරගන්තණ සමග සන්තිසිරිදහු දියන ද
සුදු කිරණබදු නිමලගුණවල අනෙක තවසුන් උතුම්පතිහුද
රුදු බලාති සැත්බලන්ඇතැම් සිත්වතුන් ඉපදුනුඉතාසො ද
ඉදු රුසුරදිනු මහත්සැපතැති පවරදඹදිමිනෙපලහිමනකද
- 13 සමක සුරසුරතබක් මිහිබට පිලා හැම පිරිසුරන්බල හ
සමන දමසක දෙලොවපිහිටස සිතාතිසරණ දිවිසෙසුරන් හ
සමණ කාදමි පෙවෙන් වැළකී සුරණදසවිද කුසල අමමන
සමන ගුණතැන් බරණසියගත පැලදිදකගණයනතහැමදින
- 14 විසුල සැපදල සපිරි මනකල දවන හසරල රලැති හැමස ද
කිසල කිලපෙල රසලකැලදල තනවිදලසර සරණ මහන ද
තුමුල පලසෙල මහනපෙල නැව් මහගුරුරද බවනගිරි ර
ලකල වගුනම් පුරවරෙක්විස සිදුරදුගෙසිරි ඉසුලු එකලෙ ද
- 15 එසුර සුපිරි ඉසුරුවතුර එසින් පිවහ නොයන විල ස
සතර වනසු මොලුවසි දුටුවන්හට සිනෙතාල ස
විතර නොවන බලැති දසවරගන් උසැති පවුර නිදෙ ස
එසුර අවට බැබළු නිසි දවල රසින් විලස කෙලෙ ස
- 16 ඉදු වර යතු පුල්කෙල්මැලි ඇ පස්පිසුමන් සුසැදු න
හැමවර කදදෙන බිතුකැන් දියරට හස රදුන් මකලි න
බලකර කිසුලන් දැනුමවැන් සහ රුදු පිසුන් ගත න
සුරදර පොකුණට සමවිස දියගල එසුරෙහි බබල න
- 17 දසවිද රුවණින් කිසිකු වැඟපේකබ දව ගෝතැ ස
දමනද රන්උල සෙවනැති මනිකොත් ඇති නේසුවහ ස
සුරරද විමසෙව් දිලියන තරරද බවකට සිව්දෙ න
තරසද බදු රැස්විහිදෙන අපමණ නිලපෙල විය ය ස

- 18 මනහර සභාරාමයෙහි කළ දෙදරටු අවලු සහ බිහිදෙ ර
පුරවර තුර අතුරු කොටස අනන්ත විහිදි සැදි එකසු ර
සුළුතර මිනිස් නිකර සපිරි කන්ඩග සුදුරතු නිලබ ර
දෙරදෙර වල සදාතිබෙන අමන්ගලින් නොවියදතු ර
- 19 සුසා ව කලාසිප් පරතතර පැමිණි අනෙක විදුදනසු ද
සුද ව ඉතා නිපුණ සියලු සරව් සතර වෙරැති අග ද
ලොබව පිහිට රජවැනි සිටි ඇතනතුරු ලත් සෙවසු ද
රැව ව එපුර දෙවියන්මෙන් සැරු පමණතැනිව නිබ ද
- 20 ලකල කමලහරණ සරණදිව් සිලුවම් යුගදහසු ල
නිමල කනක රඹකදසුරු වවොර මදක රියෙව් උතු ල
දවල කිරණ සදිසි වතැනි දෙසුවත් සරිවන නිලසු ල
සකල රැවින් සුරතන දිනු සුරතන විසුහුසු සුරතු ල
- 31 අහරු සලක් දෙවිදුරු කළුමැල් සිරිපල දුරු පොකොන
මහරු තෙරලු පණත කුමුතු රු මල් පලතුරැතිනොමිණ
ඉළුරු කළක් උයන විලස සම්මුසුරෙන් පිරිපාමි ණ
සොළුරු උසන් පොකුණු දහස්සුවහස් මිස එහි නැතනැත
- 22 උරණ තරුණ රඹරණබිද හරණදරණ සතපිනිවි
තරුණ කිරණ හරණ දවල දළදුරුතද සුදෙතිසුහිවි
සුරණ වරණ සදිසිසියලුසුබලකුණන්පිරිමිත්සිවි
වරණ වරණ සෙන් එසුරෙහිකෙලසුවහස්වසුහැවි
- 23 පොරණ තරණ මෙරහිමරන් කිරණමසන කරණකලවි
වරණ* නෙවණ දෙසෙහි උලැහිනිමලදවල තරහරනව
අරණ හරණ උරණ රජුන් සාදකවනව සපැමිණිව
දෙරණ සරණ සැපෙල එහි බැබලු දිවහසුත්ලෙස ව
- 24 සුදු සිදු යොදමින් නෙරම රන්දද බැදැ තිබෙන අව ව
මුදු විසිතුරු වතුර අතුරමින් සැරසිලිකල මොනව ව
රැදු යොදමින් අවිදරමින් උරසදලා සිටි හැමිව ම
සුදු රිවිමබ්ලෙව් දිලියෙක රියපෙල වැඩිමිස නෙලක ව
- 25 සර සතසර සිරි මෙලන සදෙක්ඇ තනව් රැක න
උර සදලා සුරබවසන්සුරු උරෙකුර හැව් සිව් ත
තොර සුදගව වැද එහිසෙත් අභියස්වත් පසු කොතබ න
මර නෙතහව වැඩි පාබල සෙන් එසුරෙහි විසු වව් ත
- 26 සතන සතන නලන නිනෙත බබතන සිරිකන සිව්තු රු
සවන එතන අතන තරිදු දෙසෙත් සුදුරුදුරු මිතු රු
දිසන පසිදු අතන නැණැති නෙදබලදුරු සමන මෙවු රු
විතන සසැති එපුර ඉසුරු වණන සමත් වෙන කොදසුරු

- 27 මෙලෙස පිරිහැමි පුරහ සිරි නොමිණ, හරිතර; මවගුහමි පුරවරෙරහි මහතද
දිගැස කුලමර නිරහවන නොබණ, රැපුහප්; වහසනල හරි විකුමසිරි දර
තුනැස රැපු දිනු අතති තුනුරැවින, පුර පති; සදිසි සවිසිරිබරින් නිති දිලෙ
සපොස කරමින් පමණකැවෙනදහා, වගුහමි; රජතුමන්විස ගුණ දහමි රකි
- 28 ප මි ර දහමිද ලකුණුදරැස න සා, මෙම රජ; මෙතින් පහගණ හමු රැපු නොහ
විතර නැති තදහෙදින්සරිදිනසා, කුමණින්; අමා කිරණව බැබළි හැම දව
අමර ගුරැ නහ සවත නිවි අවැසා, වි පු ර ත; දිනු පැහමණ රැවිත කර සදි
නිතර දෙන සදිහණව එක දිලසා, තිලිනෙන්; පුරබි පුරතුරැ හණව නලෙ අය
- 29 නි ස ල මත දිරි බෙලෙන් මෙර අයුර, හරි සද; තිරිවැති සබවහව අති මිසි
නා කුල රජ දිනු හහ සරමහන ර, සිවි සැව; නලා සප් සමුදුරෙහි පත් එක
වි පු ල දසවිද දන්තෙන් නිතර, වෙසතුර; තිරිදු මෙන් දුති සතන් සිත් සපු
ස කල රජදම් නොහැර එක අයුර, රකි මින්; මෙරජ සත තුටුකලේ නොමි විත
- 30 එ පු ර ඔර මැති බදුරැ තුරැ පබස, වැද නි නි; දිලෙන ලෝවැබ පිණිස රජතරි
ප න ර අමතුරැ සතුරැ රජ සමුද, සිස පත්; මුකුළුවිස එක ලෙසව ලෙවි සැම
ප ව ර නැසියම්තුරැ නොද නොමිද, පොබ විත; ගුණසුද්දරැය දෙසනුදෙස විසි
ල ත ර තුටු දක් අපුරැ හැම නොරද, දු රැ වි හ; මෙන්කි රණ සත්ලොවව වැද කිබ

තා
ණ
තා
තා

ර
ර
ර
ර

ද
ද
ද
ද

31 එ ර ද දිනිසුරු තදහෙදින් දිලෙනා. ර ද නිස; සොදුරු සුහදුරු මුදන්පත් හෙණේ නා; කොමිද රෝදුන් දුබික්බිස නොමිනා, රේණුදුරු; අතුරුදන් විය මිහිතෙලෙහි තියබ නා; සුහද නැසිස වර තඹර අරණා, නදවිස; බවුන් සහ සපදතව මදුදෙමි නා; දුහද රුසු මහවත්තු ලෙව් වසනා, තැනකැන; ගිහෝ මහවත ලැහැප් වැදු හෙදි නා;

32 පා ර සුසිරි හෙළඹලින් දිනු ලකලා; වගුසුරු; තඹර කරමැද දිලෙන නිති වීසු රා; නොර නොවම ගුණ සුවද පිරිනිමලා, දසරද; දහම් පිවිතුරු මුවරදිනි අව රා; ස ර අවව සිප් කොමල දලි කුදුලා; සහසවත; පතළ මහඹමන් හෙමි සිරිති බව රා; ව ර මිතුරු නැ සපද කදකරලා; දිලුමෙන්; කමල සිරිලදි එරප කල් සිස රා;

33 සතර වතසර රුදු මුවතඹරා, සිරිසද; තිතර විසුවර රුසිරු රුමලු රා; තතර සදහම් තබා සිත අතරා, දසිරිත; දුරින් දුරුකරලමින් එක පැහැ රා; සතර අවදුන් මුලින් සිදු රුදරා, මොක්සිරි, ලබනුවස් පින කරවැජඹි නිත රා; සතර සහරාවැනින් දහනිතරා, තුටුකර; රජකරණසද එරප තර පව රා;

34 මෙලෙස කළ දිසත ද 35 සුරගණ පරදව ත 36 සාමිකිරි ලකුණු ද රා; එරදව රකුම් ගුණබ ද එබිහව රුළුහි අපම ණ ගුණසෙන් සපිරි සිසිසු රා; දුචිත කැලිගුර ද තරලපෙති වරග ත එබිහවගෙ පියත රා; බිහෝරුවකක්විම නතන ද සැදුකිරිලපෙති බැබලිසැම දින රුසිරු සැහෙවින් කියම විසතු රා;

- 37 වරල මිසුරු පිල් අසු රු, පවු,
නලල බ දදරද මෙන් දිලි පව ග්
උදල දෙබැම නිබි පත රු, දිසි,
ලකල ගහණ රණකුස ලෙස නිත රු
- 38 සුනිල හෙතිදුටුර හර නා, නව
පබල දලසස දෙයදර දිලි හොමි නා
නිමල දසන් කොඳ පෙලි නා, යුතු
කමල සදිසිවිය එබිසව මුහු නා
- 39 කෙල කුමුකුවටසෙ බබ ලා, පිරි
දුල පියසුරු රන් ගසපැවි යුව ලා
අල ගද රද කර සහ ලා, වර
මල මිස රිසසක සිරිගන් උතු ලා
- 40 වරණ කෙරවු මුදු වෛවා රා, දන,
දිලෙක උතුරු සිදු මුබුලුසෙ නිත රා
තරුණ තැබිලිමල් අසු රා, දහ
මදන සතුටුකර බැබලි හොම රා
- 41 කොමල සුපිපි හර සදි සා, පද,
සුචල මලමිරද තුටුකල හොමල සා
නිමල කනක පලු වල සා, දිතු
ලකල ඇබිලි පෙල දිලි පදසර සා
- 42 වර වදන සුපිරි සදි නා, පද
සරු ගිලි දල රැදි අමබිදු ලෙසි නා
කොර කොට දිලි නිස පෙලි නා යස,
සර එබිසව වෙර රුසිරි කෙම ග්
- 43 කෙල් මැලි සිවිමැලි හොම ලි, මිහි
පල් මිනිලොල්ලොබ කල පුල් කම ලි
දුල් සිරිකල් දිනු ලක ලි, කැම,
කල් මුදුනත මල් කඩිමෙන් බැබ ලි
- 44 සුරතුර මනහර හර කො, ගදි,
නදකර නිරතුර දෙනසර තිලි නා
ගරුතර පුරදර අහ කො, යුරු,
හැම වර එබිසව ඉසුරෙන් දිලි කො
- 45 සනත පමද සිරි ගිරි දු, සිරි,
අනත ගැහුරු පැනසෙත් ලොව පසි දු
යමන කතුන් මත සුසා දු, මනි
සහිත කිරුලුමෙන් දිලි එම රජ දු

- 46 සිරි පති සුරපති තත නා, ගුරු
 ගුරු පති පසුපති රතිපති සුම නා
 ගණ පති සහ මෙ මුරුග නා, ගරු
 නොසමති නිමිට්ට වෙත අය අගු නා
- 47 මෙ ලෙස රුසිරු ගුණත නා, නොද,
 එබි ස ව අගමතෙහිත් කර පෙම් නා
 ස නොස ව සුරපති සිරි නා, නොව,
 වෙ ත ස ගදේලප ලෙස විසු දෙපද නා
- 48 පු ව කර එ ව ගු, තම කරවර නා
 මන කර බි ස ව, සමිතින් නෙහෙ නා
 පිය කර එ ප ස්, කම්සැප නොමි නා
 සිත සුර ව දි න, කල සහනොසි නා
- 49 ය ස පිරි එ ර පු, වෙනුවට සතු වා
 කුස දරුගැබෙක්, විස එබිනව වා
 බි ස වුන් එ බ ව, කිකල රජු වා
 අ ස මිත් සතු වු, කරනිදු එම් වා
- 50 රු ස් කර ව මිත්, නුවරැක් සිය ලු
 දෙ ස් නොව එපුර, කරසා ලකු ලු
 හොස් ව බ ව මිත්, සයින්සය මු ලු
 වි ස් කර ව ගැබ, පෙලහර කර ලු
- 51 පි ලි මිහි මදෙස, පුල දිලි යොමි නා
 පි ලි බිහු රුවක්, ලොක බලලම් නා
 පි ලි සිද පටන්, දසෙකඩ මිසි නා
 පි ලි රද පැ ගැර, එබිව කුසි නා
- 52 කිත් මුහු සදක්සේ මේ ගැබ කිත්
 දු ක් නොව කිසිත් සුබ ගෝත නිත්
 එ ක් කුමරියක් පසුගට සැණ කිත්
 දු ක් සිත මිදිය දෙගුරුන් නිසා කිත්
- 53 කු ව මත කුමරි වැදු එ බිසව වා
 කට සුතු නිමවමින් පෙරලෙස වා
 ඉ ව ක් ර මවුන් හෝරා සොද වා
 සැ ව දහසක්ස සලසා එම් වා
- 54 පි න් ස ර කු ම රි, යට එවුපත් ද
 ර න් කිරි දෙමින්, සුබ මොහොත් නො ද
 න න් රු ක වලුන්, කබමින් නොම ද
 අ න් සියලු දෙය, සිදුකර එම් ද

55	විසිතුරු ද වල, සත්‍යව සුස	ද
	තුබුතුරු අතගි, සිහසුනෙහි මැ	ද
	සුගසුරු මුදුන, බබලන දිනි	ද
	ලෙසගරු එර ද, වැඩහිද එස	ද
56	වෙදසත නිපුණ, බමුණන් මහ	රු
	තම මෙන නෙත්වා, මින් සිත අසු	රු
	සෙදබත බුලත, දිලා තතු	රු
	අතිසිත මෙලෙස, කී එතරවි	රු

57

සතර වෙදසකල පැමිණි බමුණනි මුදුවැගැහිලකුණුවලමි න
විතර කර සුබඅසුබ වෙතවෙත සොයානෝරුසතර කැණැසි න
ලතර සැකහැර මෙමව කීසද නොපල තිබෙනා කුසල් තරමි න
නිතර රැක්මව මහත් දන දෙමි තිලි ණසකාව එමගණිවිවිහසි න

58	මෙලෙසව එවතුර	ද	59	එකුමරියගෙ සොබ	න
	පැවසු සදෙහි මතන	ද		නිසැකින අගලකුණුදුන	න
	දද වරහු නිවර	ද		තැවසද පසුතවු	න
	සතර කැණැසිත්බැලුමෙමලෙද			තැකතනෝරුරුසදසොයමින	

60	බොලු පති ලා එත	න
	ගැණගෙණ සුබාසුබ ද	න
	එරද හව පියවි	න
	මෙසේ පැවසු අගුණ මතු	න

61	හි මි, ස ද එකුමරි නොමො මතන	ලා
	පි රි, ස ද මෙන් ගොවුතන පත්ත	ලා
	නොම, හි ද මෙපුරන් ගොස් කැණවි	ලා
	රු ද, ත ද මිහිදෙක් හව අසුමෙ	ලා
62	එ ම, සිරද හව සරණව නො	සා
	සැ ම, සැපහැර මහවතමැද වැ	සා
	ක ම, කැති දුක් විදිනෙය පට නි	සා
	මෙ ම, අගුණ පැමිණෙයි නොවල	සා

63	දදවරහු මෙලෙස	ව	64	සැගම් නොතන ලෙ	ස
	අසා කිබස් එරද	ව		එක් වැඩ ගෙයක් නොවල	ස
	තද දුක්වැද සිත	ව		සදවමින් කර ල	ස
	මෙලෙසසලකාකැණින්			ලමින් රැකවල් අවට දසදෙ ස	
	එමවි	ව			

65	එවිමන භූමිලං	මි න්	66	විවුක්ඛ නෙත්තං	මි න්
	නොදක්වා හැම පිරිමි න්			විවුච්ඡන් රුක්කරව	මි න්
	එකුමරිය වඩ	මි න්		එරදානුමි ගුණ	මි න්
සුරතලන් නමසිනාලපෙමිත්			අරසිවිමනක්කර හිලෙයි		

67	නොමිදු රු	රජබවනව එක් පෙදෙස	ක
	පි වි භූ රු	කර බිම සදමින් විත	ක
	වැඩ කරු	මොහොතක සිටවු වැඩ	ක
	සු ර දු රු	පහතව සැදවු විමන	ක

68	නො දු රු	විලස හැමකටයුතු හිමව	ක
	වි දු රු	කිරිසෙ එහි අවටින් බබල	ක
	ප වු රු	පදනමින් බදවා තරසෙ	ක
	අ භූ රු	නැඟිව මුර සිටුවා හැත නැ	ක

69	අ ප මි ණ	කිරිමලිගණ සහ භූමි	ද
	එ වි මි ණ	භූමිලා වැඩුටිට යුතුපල	ද
	නොපමි ණ	මහතැප දි පිරිවරව	ද
	සු ර කි ණ	ලෙස සැලසි කරතිදු ස	ද

70	මෙ ලෙ න	වලාභුල වැඩෙනා සුරස	ද
	වි ල ස	කෙමෙන් වැඩෙමින් එකුමරි ස	ද
	ස නො ස	වඩන දුටුවන් සිරිතක ලෙ	ද
	සො ල සැ	පිරිදිවි නොවුනෙන් පිරිස	ද

71	නො බ න	කතන ගිරිමුදුනට රහදෙන රන් මසු	රු
	හ ර ණ	සුමුදු දිගුවරලහ නිල්ව බැබළි නොව	රු
	වැ සු න	අඩක් මෙ හැබකින් සදුන් සිරි අසු	රු
	න ද න	වේග දුටු දත මත ඇසෙ තලලත පව	රු

72	බ ඹ	කත දිනු එකතන දෙවිදුනු සිරි බැම සහ	ලා
	කි ඹ	පතමින් බබලසි දිවු ලෙවිසත සිත ලොබ	ලා
	ර ඹ	පැලවින් සුගපත් නැගැ රණකුස සිරි ලසු	ලා
	බි ඹ	පලවැති රතු දෙයදර සමවිස දල පව	ලා

73	ඉ දු මර	ඉදුතිල්මණි සිරි එකුමරි දිගු නුව	නා
	සිරි සර	දෙදරදර දලදිවි කනම මුඛකර රද	නා
	සුදු හර	දත් මුඛරද පෙල සමවිස කිසි දිලෙ	නා
	පිංකර	කුත් ගිරිදි ගෙලු සකප්පෙණක් සොබ	නා

- 74 එ ර ව ණ කර තන මල් දම් වැනි විය ඇත දෙක රු
සපිරු ණ පියසුරුසුන රත් තිසර රදනු අසු රු
පිය මින කැබ රත් පියුමෙහි වසා රොදලිහික රු
සසොබන සිතිහිත මදරද දුනුමට මැති පට රු
- 75 උතුරු එකක සොවුන් ගසන පිළිගන්නා වු උතුරු ලා
සෙසු රු වසවර මකර ම රනිකද සිරිතක බබ ලා
උතුරු සසුර කැබි බුබුලෙව සපිරුණු දනසහ ලා
ම සු රු ගෙලෙව දුටු දන මත පිණිස දගසුන ලා
- 76 රතන ලි දල සුසැදුණු එකුමරිවර පදනම රා
ගන දි ලි ගෙන ගෙබදු රැහිත් පතකෙණ කන්ති ග රා
සිත දි ලි වන ගොවුන් සසුර සපුමණ සිටි එක රා
කැත පිලි රු ලිය ගෙනට පුරුකරු රොත රා
- 77 මෙ බ දු අනති ලකුණු දුරු එකුමරි සිරි රද කා
නොම දු මරතණන් තලලක නිලකෙටු දිව් ගොබ කා
ත රි දු විලස සාලාසපිරි ගොවුනකපත් වෙමි කා
ප සි දු මිබුදු දඹද්වැනු වැබු රු සිරි කා
- 78 දි ව මකුරන් දපණකල කාමසණ්ඩ ලෙසි කා
න ව දිමුතනන් මැසිනොදිලුග සදමෙන් ගොමිකිර්ණා
ලොව පිරමින් නොදුකම එක් පාවිමනෙති වන කා
සි ව කතවත් එකුමරිසද පත්තරි රු නොදු කා
- 79 සහලු ලියන්කෙන් ඇසුකල පස්තමි රස වෙසස සා
සි සලු ගෙනෙහි ඇටිලිහි රාගතින් ක නොලෙ සා
මග එ දෙමළ පිය නවවත් ලැහැරු කැබි පිණි සා
සි සලු ලොවෙහි ගින්නක් කැත රාගතින් ක සදි සා
- 80 ර ද සො ර සතුරන් දියතිති ගත රුදුබිය මෙප සා
අ ද ක ර කා පොලොන් මතක සිග දිව් ව වල සා
ත ද ගො ර ගස්වු රකුසන් ගත් වතබිය වෙසස සා
සෙද ගො ර ගොව රා න ඇල්ම ඇතිනා වෙසි අට සා
- 81 ලො ව ඇති ගැමි බිය ගැම දුක් ගැම වෙස්ද කපු රු
නො ව ලක පැමිණෙහි රානාලක කලහට නිබො රු
සු ව විදැ පියු එකුමරිසද රාගසිති රුදු රු
ලො ව පවතින විලස රාජ කුලයට කලෙස රු

82 එලෙසට කුරුමා, පස්කරුවෙහි නොවද, ඇලුවෙන් උමතු කෑමද, කිසිත් නොදා නා
 ගතයෙට දිනිප්ප වර, අත්තරු නිමුණි කර, පත්තද අවර ගිරව, පබා රූපත නා
 ඇස හට පිහිටි වැලුර, කිරි මිටු සමඟ ඇමිනි, මුර කළ සෙවළු නොවම, නොසෙවළු අත නා
 මෙහෙමට පොරු නෙයින්, සිත් මිහිරි නෙයින්, මෙමග නොව, නොයින්, ඇතුළු පුර නා

83 නිල මර නැගුණු නොදුර, උල් කා පාන අසුර, මිහිසෙන් අසුරු රුදුරු, මගට පැමිණ
 නැමවර සතුන් වසන, මහඟු මොහොත් කියමන, නොනොරු කුටුම්භයක්, එමගම නා
 පිරිවර වෙමින් දිවෙන, ගැහැණු කැලන් බැහැර, හරිමින් හසිව දවන, හදුනා පිරි නා
 දිවසර ලෙසින් නවින, කම් සැප ලොකින් එදින, කිසි සිහි නොවී එන, සෑදහිලි නා

84 නොන බඩු රූපයක් එසිට, වෙළඳුම් පිණිස එරට, සපුරුණි සෙවළු පෙරට, පැමිණි එර
 දුක එම වෙළඳු සොදට, සතුටු ගතයන් වෙතට, කැඳවු වෙළඳු දෙවුරු, නිමවින
 දුක හැර එවුන් සමන, පිදිමින් එකම සැපය, ලච්චන මැනි රටට, සතපස් පින
 සැක නොමත දෙක එදින, උපයන කිසුරු පිරින, නොමැද හුරට පැමිණ, ගිනිස් එර

85 සත් දළිකා සරදළිකා කුදුළුකා දිවුළුකා 86 නොර කුදුරු රිටුමගර කුටුඹුරු එකවර
 නෙමි දළිකා නිරදළිකා, සිරිදළිකා සිරිපාළිකා පරම දර එකදුරු නිදර දර නොර කුරු
 සුග දළිකා කුරුදළිකා සිහිදළිකා පස් දළිකා සුවද හර දළිකා පණස මර මිදික වර
 සැදි එවකා ගතයෙදුකා දුටුදිකා කුටුම්භිකා සුභුමකුරු වන අරුර කුටුමර දුටු එර

87 ලිය සෙවළු කුරු සමුදු මල් පරද සිව් එක
 වැදහ පද එහි නිබද මල් සියද හම හින
 සොද පුවද ඇති කිබද වන සමුදු ඇසු වන
 එවක මැද එවිද විදු දොදහසාදු ගිනිස් එ

88 මිත්‍රිතවලා ලියනිවෙලා සිවිලකලා රැකිනවලා
පලබ්‍රලා අතුනුමලා මුහුකරලා එමඉදිලා
කෙදෙකලා කන එකලා බිමිවිලා තුටුමපලා
කෙණ අවුලා වෙන අවුලා නොදනකලා ගිණිපලා

89 දෙතිකර එවනතුරු තුරුසිසරු හිදිනොවරු
ඉදිනෙවරු එපෙලුරු රජපලරු බිමිදුරු
තුටිනෙතුරු උනුත්තරු පැනවිසරු සබනසරු
කුමරිවරු සමන්පුරු ඇසිනොවරු යනඅතරු

90 රඹුඅරණා බිදිගරණා තදකරණා නෙකවරණා
තුටුසිතිණා රැව්දෙමිනා නිතිරගණා මියුරුගණා
සරගගණා විදුමරණා එහිසරණා සබරගණා
දුනුඑවිනා යනදෙදනා තුටුසිතිනා ගිණිඑදිනා

91 නෙගජරුලා මැදපැනලා මුදුනපලා රැකණිමලා
කන එකලා විකුම්බලා ඇතිලකලා මිසිදුකලා
නෙමුවකලා බියකරලා විසුඑකලා නෙකසදුලා
දුකනොවලා සිතබිසලා දෙදෙනකලා ගිණිඑලා

92 මගදෙපසා සිවිසරසා නෙතුරුරැසා එකවිලසා
එවනතිසා සිවිසවසා ගැමදවසා සිල්විමසා
ඇරඅලසා වඩනලසා රැකිතවසා නෙකතවසා
ගනඑලසා කුරිනොසා දකසකසා ගිවිනොලසා

93 ඉදුරුසදු මනනන්දු කලුතන්දු සරමෙත්තු
පිපිනොදිදු නෙකකුන්දු අරවිත්තු ගතයන්තු
ඇතිනැමිදු පිරිවිත්තු කරමෙත්තු දලකත්තු
දුටිඑසදු සරකුන්තු දුක්සිත්තු මනබත්තු

94 සොදඑමසා සිවිසලසා මනමිතසා අනෙකවිසා
පැනමුරසා යනෙකමිසා නෙකසරසා කෙළිනරසා
නැගිහිරිසා කිදුරුරසා සිවිතරසා එමතරසා
ගනමෙරසා කුමරිමසා නොවිමලසා ගිනඑමසා

95 මෙබදු වනසිරිබලා කුමරුපෙලද දෙවුසමකින්එතු
පසිදු වනමැදසුදුසු ඉබ්බකරු නවැත්තන්සතු
නොමිදු තදරඑපරඑබලතර මෙරදෙක් අවුදිත්සතු
වෙලදු දකැලනතුරුව නෙකසබිවලස තදකරු පිණිසතු

එතතු අසමින් වෙලදු බියගෙණ බිසව ඇරලා ගිනකලා
නොමද රැසිසෙන් සුරගණකමෙන්දිලෙතඑතරුසබිසවදකලා
සිරිද රැකැප විදුම් සිතමින් පැමිණි බියකැර පනත්තරලා
එලද තම පිටඉදුළමින් ගෙණ ගොසින් ගිරිපලන්තුපෙලිලා

97 ර ති ඇදහ විද එලද සමගින් සන්දිකක් එහි වසම් නා
 රැ ති හොදුරකන පිණිස පිටතට යන්ව තික්ම් සැකසෙකා
 ති ති සොයනමෙන් එකතුවෙනකගල් දෙරක් එහි වසමිනා
 ඇති සිහසු රාකරණ නෙණදී සිසව සිතතුටුකරමිගැරනා

98- කොටගැර

සතොය විසසුතු තමන් සියකුල සිතදෙනුන්ටත් ලොබ නො
 එ අ ස සතඑක ඇතුන් දුටුවත් හොදුරැ ආලසසිතිනි දුරැකර
 ති දොය දෙවගණ දිරිත් බබලන බිසව සහ සිත රදනුහොරතර
 මෙලෙස තිරිසන් මිනිස් එදදෙත සදේ ලපලෙස විසු පෙමිකර

99 කරු මයෙන් පෙර මෙලෙස මිහිදුට අසුව වසනා සිතවටා
 ද රැ ගැබක්විය මගන් පින්ඇති සිහිව මවිපිත එමවි වා
 දු රැ ව ආබව සිතා ඔවු කැර ඉතා තද දුක් විදින කල වා
 දු රැ නෙ දෙලදක් ලකුණු එබිනම දරැපතටවත විරූ වා

100 නොදුරැ සිහිතින ඉතා දළවිස සුරතදර සුදුමැලි වි සේ
 ම ග රැ රත්කද ලෙසට බැබළුන පිරිසිරැර සුදුමැලිවි සේ
 ත මු රැ වත් තෙ ලොතිකවිස පිහසුරන් පුඩුකළ වි සේ
 බ දු රැ රතියකළි ඇළමිමදවිය දුමුලැමුල් රස පිහවි සේ

101

මේසුරැ දෙලදක් ලකුණුදැන එමමිහිදු තැනතැන ඇවිදවතමැද
 මි සු රැ පලවැලනෙණැත් කවමින් වෙතත් උවටැත්තරණඑමිසද
 එ ද රැ ගැබ මොහොමින් දොසකඩමිස් පිරිමෙන් පැහැරවිලිරද
 කුම රැ කුමරිය සහ දෙබිත්තක් පසුතකලෙ එම බිසව මතතද

102 එ ස ද දෙතුරැවර හොදි	තා—හෙද,
පැහැද තරිදු රැස් වත්මෙන් සිර	ණා;
සුග ද කුමරැතට හොබ	තා—සලි,
පෙමද ව බත්දිලා සත්වසි	තා
103 කුම රැ ව සිහබා නම	තා—තං,
කුම රි ව සිහළිල්ලිය යන නම	තං.
මෙලෙසව නමිලත් දෙදද	තා—සුර,
තරි දුට සමවි වැඩුනහ නෙමෙ	තා
104 සක්විති මිහිපති සද්	තා—තත්,
රැවත ලැබු සිත තුටුකර විග	තා
දුක්තොව වෙවින සතො	තා—තත්,
දෙකමෙන් කුමරැත් රැකිනුය වෙමෙ	තා

- 105 සිහබා කුමරිඳු සඳු
 යොමුස සපිරිසඳු ගොස් මේ වෙත
 සුරහල් ගොඩුලෙන් එවි
 වෙනස අසයි මව්ගෙන් මේ ලෙස
 වා—වස්,
 වා
 වා—කුම,
 වා
- 106 සොළුරු මැතිණි සඳු
 න පුරු වෙණෙහි නිරතුරුවම වස
 කොතරු ව ද අපි දෙදෙන
 අ හුරු කොටන්නට කාරණ කුම
 නා—මම
 නා
 නා—පිය
 නා
- 107 මෙලෙස ඇසුවිට කුම
 එ බ ස වහින පවසයි මෙයු
 දි යැ ස කුලක තිලකයු
 දි යැ ස සදිසි මගු නිරිඳුව මහ
 රු—ගලි,
 රු
 රු—දස,
 රු
- 108 ද ව නොසෙස් සැපයින් වැසි
 බෝව කරපු පවසින් පෙර මෙක
 මේ ව න මැදවම වැදි
 සි රඳු හට අසුවීමෙන් මෙක
 ලා—මම,
 ලා
 ලා—වස්,
 ලා
- 109 දු න් විදිනා දුන් නොම
 අ න් නිමකර නිගනව බැරි මෙ ස
 වෙත් ව උපන් බව මෙලෙ
 මෙන් න මෙකාරණයයි කී එස
 දේ—හැම
 දේ
 දේ—පුත,
 දේ
- 110 මෙලෙස බිසෝවර කී බ
 කිඳු ස සිහබා කුමරිඳු වීම
 දි හැ ස නොනක් පෙර දව
 වි ශ්‍ර ස සිගෙන් සහ විසුළුවද කෙසඳු සා
 සා—ඇසු,
 සා
 සා—මම,
 සා
- 111 ය න බස කිහිමින් එන
 නැණ බල ඇති කුමරිඳු සඳු ලක
 ව න ගෙන් යන මෙන් සිත
 වෙන උමමක් කළ මොලසින් හුමු දා
 ලා—ගුණ
 ලා
 ලා—නැල
 දා
-
- 112 මිහ පති ගොළුරට ගියවිට වල
 ර කී පති සමමන් කුමරිඳු රාව
 බල ඇති බව දුකකැණුමට සිහු
 බ ර ඇති මගුල්දෙර හැර පිට
 වා
 වා
 වා
 වා
- 113 දු ර ව පනස් නොදුනක් ගොස් නොලසි
 පෙ ර වරු අවුදිත් කල්දෙර වසම්
 පෙ ර සිටි විලසට හුන්සඳු ගිරිලෙ
 ගොර සිරද සපැමිණි ඒ නොම දු
 න
 න
 න
 න

- 114 මෙමලෙද තමබල විමසා එදි තා
පෙරලෙද සිරද ගොදුරට ලොබි තා
ගි ය ස ද වඩමිද දිගෙනෙක සෙදි තා
ම වි ල ද තැනැත්තා යන එම දෙදෙ තා
- 115 ත ම දෙකරන හිදුළා නිත්මෙමි තා
ගා ම බිය ඇති එම පිනපාන මදි තා
නොමි දුරු මගෙකින් දිවගෙණ ගොසි තා
ග ම කට සපාමිණි මිනිසුන් වස තා
- 116 නොමිතුරු සෙවනෙහි දකගණ හැසිරෙ ත
වි සි හුරු මනහුගසක් දුක බබල ත
එ හු ම රු එම රුක සෙවනෙහි උන් තා ත
පොරතුරු අසමින් ගම්වැසි ගාමද ත
-
- 117 එකල බිහව මයිල් පුණ පුත්ත කුමාරත් නරක ර
පබල සෙවනෙහිත් තනතුරුලා වැජඹි එමපුරව ර
ලකල බිහවකි තොරතුරු නොවරදමා ඇසු එම ම ර
සෙබල කෙණෙක් ගොස් එපුරව සෙවනෙහිදුට සැලකලවර
- 118 එම ස අතා ඉතා සතුටු සෙවනෙහිදුටු එපුර සම ත
බෙරැස විලස සමකරවා ලදපස්මල් ඉසාමනව ත
නි යැස මිතුරු නුවර විලස සැරසිලිකර තිමි අන ත
එලෙස වෙනෙත් ඇතුන්දෙකමගුලෙන් සැදවා තමවෙත
- 119 සිරි වහසුරගණ එබිහව රැවන් රුක සිටුවා සෙ ද
සිරි විලස සෙවනෙහිදුට අබිසන් කරමින් මනන ද
පිරි ගතකර හිරිසන්හට අසුර පලවු විදි දක්න ද
සිරි පති සිරිකත විලසින් එදෙදෙන සැපවිදිනා ස ද
- 120 ගොදුරු පිණිස ගිය සිරිද කදකරපාන ඇතුන් මිද ව
රු දුරු නිසෙන් ඔවුන් සිරිසපලමින් මොලකමින් නොදව
ගා හුරු කෙසර කදකරමින් සතුටින් පිණිසිනා එම ව
ගොදුරු තමන් බිහවුන් සහ පස් ගම් ගාප විදින ලෙස ව
- 121 විගසට ගිරිලෙකට අඩුත් බලා දෙදරු සහ බිහව ද
එම විට නොදැක බලවත් සෝබිති ඇලිලි තමි ස ද
ද සතට වැඩි පැති බලා තෙත් කඳුලැලි ගලා නොමි ද
තම ගට ඉවසින නොතැකිවැ විලාපයක් කියමි මෙලෙ ද
-
- 122 එක, දිවිලෙග විසු මබිසන් ස ද
නෙක, සුරහල් බස්දෙන ගැමි ස ද
සක, සුරු මගෙදරු දෙදෙනා සො ද
කික, ලක දකිනෙමි මම සිගලෙ ද

- 123 අ න්, තිරිසන් සන්ලාච්ඤා නොකළ දේ
ද න්, කළ මට ලග දක්විය න දේ
සු න්, කළහොත් නියමය මෙම ලෙ දේ
ඉ න්, කාවන් දක් පැමිණෙයි න දේ
- 124 අ ර, තෙති පව්වෙස් නැග මා දු ලා
පෙ ර, පවතිති පිදු තිරිසන් කු ලා
සු ර, ගණවත් බිහවට ලොබවෙ ලා
ගො ර, තර දක්විය මට දුන් ක ලා
- 125 ම න්, වුන මම කම්සැපතෙති අ වි න්
ක න්, ගමගවැ වැසලා මතකු වි න්
ල න්, සැප දුන් නැතිවී යෙහෙම පි වි න්
අ න්, පිට පව පලදුන් ගැටි දු වි න්
- 126 මෙ ල, දකු සහ යන බිසවන් දු කා
ද ල, රුදුලට අසුම් නොවල කා
එ ල, දුන් ගෙණවුන් කම්සැප න කා
බ ල, ගිරිලෙණ ලාතර දී රු කා
- 127 උ න්, සවතින් කම්සැප වදිම් නා
අ න්, අප කුල සිද්දනුන් ගරිම් නා
ම න්, කළ එම නොදුනුම්කම් ගැණා
ද න්, මට පැමුණුති දුක් අපමණා
- 128 ඉ න්, අපකුල සිද්දනුන් දුටුතැනේ
උ න්, වන කෙසෙස බුදුකෙමි දෙවියනේ
පි න්, නැණමද තිරිසන් බව ගැණේ
ද න්, ලිසයා තරකැතිවග නොදුනුණේ
- 129 පි ය, සුගතබුද්ධත්වන් නැත මේ ද
පි ය, සුරු සිඬිතෙමි මම කවර ද
හි ය, කල අහුදරු මාහැර සෙ ද
මි ය, මට මේ දුක් සිහබා ස ද
- 130 කු රු, පති සස ලපලෙස සමගි තේ
ද රු, දෙදෙනෙක් වනතුරු වසම් තේ
දු රු, කර මවෙතට කුටු තද සෙ තේ
ක රු, මියමයි මගෙ උන් සැගවු තේ
- 131 සැ ම, සැපයෙත හිමිතට කරම ද
ස ම, දරු දසකක් ඇතිවත් ව ද
ක ම, නැති ගොර සම්මෙත් දුටු ස ද
පෙ ම, මෙති කුත් මනුවම වැඩි න ද

- 3.

- 143 සි ර ද ජේබදු වහ සෝදක් හෙපලම් න
 බෝලෙද මහ සීමය මැද ඇවිද තැන තැ න
 කෑ ම ද නොලැබ සියහන දුබලව හොසි න
 ඒ ල ද නිසා පිටිසර ගමකට පැමි න
- 144 සි වි ස ද එගම් වැසියෙක් දැනැ එසිර ද
 බිය වැ ද සිතට එබිතව තතු පැවසි හෙ ද
 මත න ද වෙමි තෙව්ව ඔහු හැර ගොස් නොම ද
 සිරි ල ද එසුර වට සැදි ගම්වලට වැ ද
- 145 සෙන හ බ සිය ගණන් එකව්ව ගහන මෙ න
 පැන පැන තැනින් තැන ගොස් නදකරණ දි න
 ද න ග ණ තත්පැලි ලෙහෙහුතුරු ගොසි න
 තැනතැන මලග ඒ ඒ ගම්වල නොමි න
- 146 ප ටු හු ගම නියමිගම් එදකව් වල ව
 වැටු හු තෙතෙව් ඔහු වැදු ලොව නහනව් ම
 ගැටු හු දනෝ එකතු ව් නොස් එනුවර ව
 සි වි හු බැරිය මහ නොලහල කල කල ව
- 147 සු ග දු රු මුදුන බබලන සරකර අසු ර
 පි විතු රු තෙදින් හැමදන තමර තදක ර
 පි සිතු රු සියසුනෙහි වැහිතිදුගණ පව ර
 බු වි සු රු තුළා මෙලෙසින් ඇසිය පෙමක ර
- 148 ග ම ගම වැසි දනෝ මෙසුරට ඇවිත් හෙ ද
 නිම නොව ගබා වැලපිමින් දුකින් න ද
 නිම නොලහල කළේ මගෙ කිසි දෙයකට ද
 ම ම එම අසම් ඇති සැටි කියව් කිස ද
- 149 හි මි ස ද නුඹ දෙසක් කිසිකලකවත් නො ද
 මි ග ර ද තුමෙක් හිමිගෙන් අඩුදින් මෙස ද
 ත ද න ද කර අප රටවල සත් නොම ද
 එකලෙ ද වැනසු බව බැරි කියනු මහර ද
- 150 අ ප දෙතුරුන් අ ප ම සි ල න් මුතුන් හු ද
 අ ප අ මු ව න් අ ප ද රු ව න් සොහොසුරු ද
 අ ප මිතුරන් වැඩ කරු ව න් සැමදෙන ද
 කැසු සැටිදුන් කොසිලෙසකින් කියනමු ද
- 151 අ ප ම ණ ඉසුරු ඇති දද වෙලද ගොවිතු ල
 ඇ ම ද න වකසවින් අපගම් අගමික ල
 වි ද ස න කර තෙරසු බල මහබල සෙබ ල
 දුටු තැ න මැරිය පෙනව්ලා තමා බ ල

152 පි රි ස ද. සොම් උච්ඡ පියසුරු රණනිස ර
ම ද ර ද දුනුමිමව් මැදදෙන ඇති පව ර
සු ර ර ද ලියෙව් රැසිරැසි අනන්ත නොහැ ර
මි ග ර ද ගම් මැදට පැන මැරිය තදක ර

153 ක ක බරණින් සැරසු කිරිබොතලද රු
පැ න අවුදිත් තදකර මැරැව්සි කෙස රු
ගු ණ තැණයෙන් අනපත් ගිම්සද මත රු
වෙන තිරිසන් තැසු වග කියනුද කවු රු

154 ලො ව ර කී නා පින්වත් නිරිදුනි දුක ව
මෙ ම ලෙ සි නා තැසුවොත් අපගෙ මුළු ර ව
කී ම ලැ බෙනා පල ඉන් මෙබිය දුරුනො ව
නොව ල සි නා සෙනකල මැනව මෙ අප ව

155 මෙලෙසට ගම්වැසි හැමදෙන එරදුව සැලකල විසසි න
ලෙව්න ව පැමුණුනු එබියට වගුරදතුම් තද ලසොව් න
සු ද ය ව ගොස් මිගිදු මරණ විලසට රැස්කර මැනින ණ
මොනවට අණදී වදල සේක මෙලෙස ලොවට පෙම් න

156 බල තර සුදකර පෙර දිනුවට සෙතෙහැති ඇමතිවරු කී
රුදු තර මිගරදෙක් අවුත් අප හතු රට තාත බැව් කී
පු ව තර සිව්වර සෙත්තෙණ ගොස් සුදකර එනුමරම් කී
දු රුකර එව් අප රට පත් විපත් එබිය නොප බලනෙ කී

157 සභොබණ රදු වදහල බස අනමින් මැතිවරු හැමදෙ න
එ ම ස ණ ගෙන් අණබෙරකර මහසෙන් රැස්වන විලසිත
ස ර ස න සැර කවු අබියව් සදහන් ඇ නතව් රුගෙ ණ
අ ප ම ණ සිව්වර සෙන් සහ තිරිදුන් වැදැ අවසරගෙ ණ

158 පස පුරු ගොතකර පෙරවුව ගොබයන සිදුරද විලස ව
සු ද කරු මිග හෙතෙ ගොසින් එම සිරද සිටි පසස ව
නොමතුරු වට කරමින් අවිගෙන් අව් ගැවසෙස තරමට
වි සි තු රු අව් ලෙලවා සිහදහස් විදුලි කෘත රත ව

159 ර ණ බෙර කරවා රුදුතර බල්වරසන් දෙමින් කුරි රු
සෙත සුවහස් ගසන විලස කල රණසොන අසා නෙස රු
ව න මැද මත්පලින් තැහිට කරවුරැවා නොද විසිතු රු
පැ න අහසට බිම්නොබ බමතෙ කැසි සිහ විදුලි අසු රු

160 පල කරමින් සිරදවිකුම් තදකරැ වැද හෙතෙ මැද ව
දු ල තර ඇත් අස් ගමගින් දුටු දුටු සත මරණමිච්චි ව
බල සුදගෙන් සිත් බියගෙණැ කවුබැදිවල පැනැ විගසට
එ ල වැගණැ එහෙයි සිතා පසු බලමින් දුටු කල ව

161 සිර දුර අසුනොති සිරිය ඉතිරිහසුන් එක බව දු ක
 සිර දුමියති සිතා ඉතා තද බියගෙණැ දිව නොවල ක
 වෙර ඇදිවත් කටු දළවි ඉරි රුදුකු බවත් නොදු ක
 දුරට ගොසින් වැටිගත්තු මරණින් ගැලවී වැදු ක

162 මෙලෙසට කටු ඇති අගෙක් සියල් සිරුර ලේ ගාග ණ
 සිත දව කන් පැලුනු අගෙක් සමහරු අපගත වතුර ණ
 වි ග ස ව දුටු වැටි අගෙක් අතපය තුනවිය බිදග ණ
 කැල ය ව වැද ඒ ඒ තැන සැගවී සිට මරණ බිය න

163 පැල දි බරණ ඇදිවත් අම් පසතුරු තැන තැන දමී ත
 මුල දි දෙබා ගියකවමැන සිතාතදින් ලජ්රාය න
 කොළ අතුඇදැලෙගෙපෙරමින් ගියගියතැන්වලින් ගෙමිත
 ගල වාගණ පණ පමණක් එක තැනකට රැස්වනොදින

164 විග රු වැටුන අග විලසට කිසිවත් නොමදුන එමව් ව
 රු දුරු ලෙසට ගො වැලප ඉලව් වලමිදී එමව් ව
 කෙසරු යුදෙන් මැරුමිනොතා ආබව සිතමින් බලය ව
 තොදුරු තිරිඳු වෙතට අවුත් සිරිපද වැදැ කිව් මෙලෙස ව

165 මග කියා සිත යුදවගිය සෙබළුන් කෙරෙන් එකසෙබළෙකුත්
 මග රුදුගෙ ඉදිරියටයතලෙස අඟිහ තුත් නොතිබියනොහෙත්
 මග පතිනු තද අසා දෙසවත් පැලී මලහුග නොගෙක් යත්
 මග රුදුට අසුවෙමින් මැරැඇත්අස්මිනිස්තණතක්නොමැත්

166 ඉතුරු උනු අපි දිව ගොසින් මග කටු ලැගැල්වල වැදී ලා
 වතුරු අබරණ තනම් පසතුරු තැනින් තැන මග දමා ලා
 සිරුරු සිදැ සිදැ ගොසින්තැනතැනපැහැරගල් මුල්ඇතිලා
 සිටුරු පෙරවු විලස රත්විය මෙ අප ඇග ලේ රුදී ලා

167

ලොවට අගපත් හිමිසදිනි පතිනොලැබෙතත් අප කැමට අදසිට
 අපට බැරිමය යුද කරන්නට තද විකුම් මහරදෙකු ලගසි ව
 නුඹට අපගෙන් වැඩක්ඇතගොත්කුමටඇරියෙද මෙබදුසටකට
 දුනට මිනිදකුලවා අප මැරවුමෙන් එකපල මොතද තිරිඳු ව

168 මෙලෙස කැලකල ය ද 169 හැර පිටත ඔවුනැ ම
 සිත යුදවගිය මැති සෙ ද මැතින්ගෙන් වා එවල ම
 රද සිතට දුක් වැ ද ලෙවිගතටකර පෙ ම
 ඔවුන් තුටුකරැ තෙසුල්දිසොද මෙලෙස පැවසී වදන් මතරම

170 මැතිවරැනිමසු දහසකිනබැදිපියල්ලත් ගෙණැතබාඇතුපිට
 අති දරැණු මහරුදුගෙ ඉසසිදැ යමක් ගෙණැවුන්දුනොත්
 ම අප ව
 වති සුරැද සහමෙරන් දහසදඹනුව දෙනබවකියාතුටුසතාව
 ඉති සියලු වතුරවෙහි අප යතු ලවු අණබෙර ඉතා වගසට

171 මැහිසදුනු මෙලෙසි	න	172 හොසින් හම වෙ	ත
ලැබු අණබෙර අහමි	න	අණබෙර ලැබු එව	ත
එමිහරද පුත්ති	න	දන්වොලා නැව	ත
සිංහබාහමිකුමරු විහසින	මෙලෙස පැවසි	විදන් නොමරු	ත

173 අ ම ම	මෙ හොසින් සිරදහු මර	මි න
ද ම ම	හිස ගෙණැත් වතුරදු දක්ව	මි න
නි ම ම	නැති නොගෙක් යස ඉසුරු ලබ	මි න
ර ම ම	වන සුවෙන් දමසරිමි කී	තැන

174 එබසට මිහිදුවෙ	ත්
සිත ඇති ඉතා බලව	ත්
බිසෝසද යහප	ත්
මෙලෙස පැවසි පුකුට පෙමසු	ත්

175 පු ත	එලෙසින් ඇතත් පොප බල විකුමි	ස ර
නැත	දෙලොවින් වැඩක් මැරුවොත් පියහන	ස ර
ත ත	ඉසුරෙත් පිරුණත් එම වෙයි නො	ස ර
සි ත	තබමින් මෙවන නොය පුදට එහන	ස ර

176 මෙලෙස	එබිසව දෙවරක්ම තවතමින් සිටිසද එකුම	ර
එලෙස	සෙමැතිව ලැබු අණබර අසා නොගමුවත් පොර	ර
සහොස	වි එම අණබෙරය තවතමින් සපැමිණ රජුන	ර
සි යැ ස	ලෙස රැකි තමා පියවන සිරදුමරනෙමි කිව	ර

177

නි රි දු එබසට පිණ සතුටින් සුභද කුමරු කි විකුමිසරුව ත
මි හි දු හිසගෙණැදුනොත් මෙඅපට හෙතෙරින් තකතුරු දසමගි
නොදිදු නෙක ගව ඉසුරුදී පොප කුටුකරන් හෙමිකිසද එතරණ
ප සි දු එකුසරු නිරිදු පදසර නැසද අවසර රැගෙණැ විහසින

178 පි වි ස	වතසට එසිරද දුකැ වරෙන් සිහරදසුදට නොලසින
කිබ හ	යමින් ඉතා සතුටුව මිහිදු එකුමරු ලගට එතතැන
වි ග ස	විසපෙවි කරලිගික් රැගෙණැ කෙසරුව විදපිසරෙසි
එලෙස	විදි ඒ සැරය ආපසු බලා වැටුනෙය මිහිදුකු එහෙත

179 සද වෙ නි	වර විදි හිසසත් එමිලෙසට බිම හුනු බවද දුකලා
ගෙ වෙ නි	එකුමරු විදිත බව දුටු සිරදහු මෙන් අඩුවෙ ලා
ත දි නි	එසැරය සිරුර වදිමත් සිදුරුකර බිම හුනුක ලා
බෙ ලෙ නි	වැඩි සිරදහු එතනම වැටුත් කය බලසුත් පෙ ලා

180 සැ ර ප ග රි න්	වෙහෙසට පත් එසිර	ද
දු කැ වි ග සින්	සිහබා කුමරු වතන	ද
පෙරබැතිනෙන්	රැකි බව සිහිකර එස	ද
මෙ ම වි ල සින්	දක් මුසු බස් කියති ත	ද

- 181 ම ම, තොප දකිතව ආවෙමි අ තේ
කි ම, මට දුක් දුන්නේ මෙලෙසි තේ
පෙම, වන තොප දකිතොත් දරුව තේ
මෙම, තොප දුක් දුක් මට තොම ද තේ
- 182 සු න, නමුවන් දක්තව ආ නි සා
සි න, ලැදි තොව මට විදි බව අ සා
වි න, සදවන් තොප මවු මියුලා සා
සි න, දුක්තොවැ ඉදිතෙද කොසිලෙ සා
- 183 දු ක්, විදැ පෙර තොප ඇතිකල ස ද
එ ක්, ගුණ ලවයක් නැතිවම හ ද
දු ක්, මට දුක් තොරතර ලෙස අ ද
ම ක්, කර ඉවසමි දුන් පුත හ ද
- 184 එ ම, මීගරද මෙලෙසින් කික ලා
කු ම, රිදු සිහබා නම් දුක්වෙ ලා
ත ම, අතකුටු දුනුති බැහැර ලා
ල ම, දිය අත ගසමින් අසුනෙ ලා
- 185 පෙ ර, තම මවු සමගින් තුන්පද නා
සොර, තොව රැකි බව සිහියට ගෙන නා
ම ර, ණව පත් සිරදුට වැඩිනෙ නා
ත ර, ලසොවින් ගැසී මෙම කියමි නා
- 186 ගු ජි කු මු ප ල ප ලා, බුද්ධත් ඉග මො ලා
තොම සිදැ වල තුලා, දුකමුවන් ලො ලා
ඇ වි දි න් උ ද කලා, මරණව පත්වෙ ලා
කිබෙණ මෙකුමබලා, විග මව දුක් ද ලා
- 187 ව න මැ ද එ ක ලෙ සේ, ඇවිද තොමද ලෙ සේ
ගෙණ නෙක පල ර සේ, ලා ගිරිලෙණ කු සේ
දි අ ප රු ති ලෙ සේ, ඇතිකලෙ දෙස ක සේ
ඉ න් ප ල දු ති මෙ සේ, නුග්ග මෙ දුක් ර සේ
- 188 සක් දරු තිති ලෙසේ, වාමිති දුක් ර සේ
සක් මුට්ඨ සි කු සේ, තොවාමිති එ සේ
පෙර සිට එත බ සේ, බොරු කැති බව මෙ සේ
දු න් අත් පිට ල සේ, දුටුවෙමි තතු ලෙ සේ
- 189 ම ව පි ය පි ය ව සා, මිතරද මැරැවෙ නා
මෙලොව සියලුදනා, ගරහසි තොමදි නා
පරලොවැ රැදුවනා, සිව් අවසෙහි දි නා
දුක්විදැ තොපමණා, මිදෙමිද කොසි දි නා

- 190 අප සිය ඇස පලසා, රැකැවැඩු නොවල සා
මිහර දගුණ රැසා, සිතට නොසහණ මෙසා
හිමිස නිරිඳු බසා, නපුරක් කළ නිසා
දෙලොවින් දුක් රැසා, මව විස එකල සා
- 191 මෙලෙස කුමරවරු, හබමින් සිටිව රු
මිහර දකන් පුරු, අසමින් එම ස රු
විගස දෙසැස ඇරු, බලමින් එකුම රු
පෙර විඳි දුක් කරු, පවසයි මෙමසු රු

192

පෙර දිනේ නොප මවගෙන් වෙළුදකු ගණන් සෙනසුසෙයන්
සම්භිතේ ඔහු මහ වෙහේ මැද යන තැනේ මව දකිමි නේ
කරගෙහේ එකතට වෙහේ නදකරමිනේ ගොස්වන් තැනේ
සියගෙහේ එ වෙළුද ගණන් ඇස හරි මිනේ බැඳිවන්දි නේ

193 අද රිනා එමව රගනා පිටි තබමිනා යොත් වීසි නා
හිරිලෙණ සිටු වාගණා පල රස සෙතා තුටුකරමි නා
ලමිගණා සහිසුරු මෙතා රත් රස මෙතා තද බැතිගෙතා
සතතිනා රකිසැපතිනා මත පිණ මිනා වසනා දි නා

194 අප සද දරු පිළිසිදු කුස සිටිසද දෙලදක් වැද
වන මැද විදරැහිලෙද පල රස සොද දි දෙල මුද
දිවිලෙද රකිනා ලද ම විසින් එද සිට කැබ සොද
පිරිසද මස් විලි රුද විස තද ලෙද එකතට සොද

195 එම විට මගෙදෙසොතවා වැදුදෙදෙතවා දරු පමිසකාවා
පිටිතවා ම මගොදුර වා නොමිසකැස්සිවා තද නොමිසකාවා
එකතවා වැද ද සිවාරිසිරිසි විවාර සහර සෙවා
විකුමවා දතබියකොවා තැන තැන සිටා ගෙණැදි තු වා

196 සද මෙහේ දරු මත සිඹිමින් තද සතුටින් දරු වඩමින්
සුබ ගණේ සුත් මොහොතිනේ බත් දෙවමින් සත්මසයි
එම දිනේ නම් තබමිනේ දෙදෙනමගෙහේ දරු කෙළිමි
මෙලෙසින් පුතු සමගින් දුටු රකිමින් දවසරි මිනේ

197 වසසිනා දරු එදෙදෙනා කට සොළොස්වස පිරණා කුරු
මවසිනා තද දුක් ගෙණා රැකියමි දිදි රස අමසු රු
අදරිනා නෙපි මෙලෙසිනා ඇතිනල කිසා මව මෙනපු රු
අදදිනා විස නෙසිරිනා නොප පවතිවා හිමි දිවසු රු

198 වතකලා පති සිරිසුලා දිලිපිරිකලා පතිලපතුලා
නොවිකලා මව එක් වෙලා සිටි මවුකලා සහගුණ වලා
මතකලා නොපනා කලා වද මෙම කලා මා සිහිකලා
නොවමුලා කිය නොපබලා මගෙ දුක් කලා දුන් ගිස පලා

- 199 සතොසං විකුමරානවමරණසත්තං ලං
මෙලෙස පෙරවිදපුදක්රිය කියනක ලං
එලෙස දරා කුමරා විදිතූරති තදබ ලං
විහස සැගවුනෙහි සිරුරෙහි පණත ලං
- 200 කුමරා සද දකැ එසිර ද මල බව එසද දක්වැද නොමද
නිරිදු සද බස්සිව්න හෙද පිය මිහිදු විද මැරැවෙහි සුභද
කියමිනෙද හඬමින් අද යළි නවුමි අද මිහිදුහෙ පිය ද
සිරස සිදු ගෙණැමනට වැද එතනට එද ගමවැසි සමුද
- 201 එබව අසා හෙක පඬුරැරැහැනෙණැමෙටබැහැකුමරැවදිතැ
රටවන සා සිටි මිහිදු සාපා හෙක සුභානු පිටිව තිසා
සියලු දිසා වෙති එක පිලසා පලව්න නොලසා බබළුකුමරැහැ
නෙකුත්තසා පවසා මෙලෙසා හැම පඬුරැරැහැ දි එමව්නසා
- 202
- එක ලෙසිනා පලසුරැහෙලිනා නොබබැසදව්නා සිදුරුදු විසිනා
නොව පමිණා පසතුරැ නොසිනා කුච්ඡනා හිදු නොනැවසමින් නුව
දෙන නොමිණා මල්වරන සිනා නෙක පුත්තනා සිනා හැදෙන කරණා
මෙබදු වනා මහපෙලහරිනා කුමරිදු සොබනා නුවරට පැමිණා
- 203 සිටිය සද තම එමුත් සද සුරපුරට වැද සත්දින ගත ද
කුමරැසද හෙණ දා මිහිදු නිසදකින අලදු මවු බිණත් සද
සමග එද නැගෙණිද නොරද හොස් එම මිහිදු නිවැලෙබද
සිරස හද අත ගස මිනෙද හැඩුමි එලෙස කියමින් මෙලෙ
- 204 පෙර දි හේ මව ලොබසෙහන් පිටතබමි හේ ගෙණ නොස්
ගල්ලෙ හේ මැලාගෙණ රන්රසමෙහේ පලකරැහෙ හේ
තැන තැනේ විදුමනවහේ පල රස අහන් නෙණැදින හේ
මෙත වෙහන් සළබරැහිනේ කුනුතර සහේ මත දින දි හේ
- 205 පෙර කලා දරැහැප් වෙලා දෙදුදක් වෙලා මා සිටි කලා
උද කලා වම හැම දෙලා එම පසිද ලා දක්දුරැ කලා
මුහු කලා සිත් පසු එලා ගැබවැද කලා දරැමන කලා
නොමහෙලා මිමෙද නොතලා ගණ සිහි දුරා වන පෙමි කලා
- 206 එම වැදු පුතු සමග දුගත එපසිදු දරැ අපබ
මෙහරිදු දකැකර දුසිත දිව්බදු හෙතෙහසර
අමබදු හැමරුහෙදු හර දි එදු දරැ රැකැසැ
නිමිස දු අභිගුණකදු බබ පිරිසිදු සමවිහ දු
- 207 වස සිනා නොලසක් වනා තුරැමෙද දෙකා දරැ සමිහි නා
අපහැණා මහදක් ගෙණැ රැකි නිති හෙතා සිතනෙතා මිනා
බබ ගුණා එමනොමදුනා සැර පහරි නා විද මරමි නා
මෙම විනා සහ කරුණා හලෙ පුතු විනා කවුරැද වෙතා
- 208 නිමිසදු පලවැලස දු පට වන මැද හිත කල හෙ ද
ලෙණදු සැගවි එද අපිහොමරදු මෙහි අස ද
තද ලෙද සිත දක් වැද හිරිලෙණරදු ලා නොම හි ද
රට මැද විත් මෙමලෙද දක්විදැ වද ලේ අපස ද

- 209 පලතුරු වල සො ද, දිනුබෝ නුග ස ද
එම තුරු වල සො ද, නැසුමට ගිය ලො ද
මෙහිමගට ම ද, මුත්තු කුමරු වී ද
මැරුවෙය පියර ද, ඉන් මට දුක් න ද
- 210 තනතුරු සිරිප නා, ගොසින් නිරිදු වේ නා
මරණෙම පවස නා, කියමින් නොතව නා
මබසනොගෙණැසිනා, විදුමැරි සිය පි නා
අනේ ඔනේ පු නා, කලු පව තදි ඉ නා
- 211 මෙලොවැසැපැතැතිරු, නැතිවන මමිදු රු
මුත්තට නි ව රු, ගොසින් මවන් සො රු
සිය පියා විදු ම රු, කලු පව ගොරන රු
දුක්විදැ සිවි නි රු, ගොවනෙද නොසිව රු
- 212 කලු ව නැ දිනුක ලා, දවසි එහැම ක ලා
එමලෙස නොවමු ලා, නුඹටම දවෙ ලා
මකුසින් බිහිවේ ලා, වැහිවිය පැමිණි ලා
සිරි මෙකුමරුදු ලා, නුඹ නැසි රුදු වේ ලා
- 213 නුඹ නිරිසන් නි සා, කිසිවක් නොවිම සා
නොමසිදැලෙණකු සා, ඇවිදිත් අප නි සා
හිම මල බව අ සා, ගලි දුකැ සිය ඉ සා
මට වන් දුක් රු සා, කියනෙමි ගොසිලෙසා
-
- 214 මෙලෙස එ රදන න 215 සියලුම එවතු ර ව
සමග දුදරු තුන්දෙ න වසන දන ගණි පෙට දෙ ව
කිරිද ගුණ කියමි න සිහබා කුමරිදු ව
කලා වැලපි නිසෝවුනැන අතනතුති නොවතුටු එමිවි ව
- 216 ඇමතිවරු හැමදෙ න
අවමගුල් වෙස් ගණිමි න
අපමණ පෙළහරි න
මිහිදු සිහගෙණැ දවා හරිමි . න
-
- 217 නු ව රු හැමදෙන එක්ව සොගමින් පවරමැති ගණසමිති නා
සොදුරු එපුරට නුදුරු මහනිමවතෙක් දුකැ එහි සැපැමිනා
එතුරු ලිය මුල් හල් උගුළුවා එමිම සමකරු සදමි නා
ඇසුරු වරු වඩු සතර තෙරපත් කැදවමින් රැස්කරමි නා
- 218 ඉ පු රු පුරවර අපුරු මොහැඟි උතුම් නුවරක් කරමි නා
සොදු රු එපුරට පවර සිහබා පුරය යන නම තබමි නා
අබි රු සිහබා කුමරුගට එම නුවර රජසිරි දෙවමි නා
ම හ රු සිහවල්ලිය කුමරි අස බිසෝකර තැබුවම දි නා
- 219 එ ර ද එබිසව සමගදහරජදමින් ලෙව්සතරකින අතරා
නොම ද මහ පින් බලැති දෙතිසක්කු වරුලබමින් පියතරා
නි බ ද පුරදුරු සිරිත් බබුනා සියලු සැප විදැ කෙළවරා
පු හ ද නැසිය දුක් මුහුදලා කෙළේ කලුරිය ගොරක් රු

220 පවර එරජුගේ කුමරුකුමරුන් විජයබාහුමදව කුමරවර
සතර කුම මොක්සරව සපාමිකිදිත් නවරා අටුත් පිරිසර
සතර ලක්දිවැ තමිනේතනමිදු පිළිසොබාසැයකුන්දුරැක
විතර කැතිසවිසිනේ රජකලෙ ( ) ලක පලමුවමිනිස්වසකර
221 මෙම රජුව සත්වෙතිමසිරිලක රජු මිනිසුන්දෙනෙදිදිකකර
සි මි කිරණබදුසසින් බැබළු දෙදිනි ස් කරණගරුකර
අ ම දායරා සුත දමිදිනි වැඩි දින මි සදහු දුටුව ර
සෙම සිතින්බණ්ඩෙසසතුටුවෙ නිසැදහැනිමබලතර

222 බදු සසුන් රිරාලදක රජු දිටු අදුරු දුරැකර
පිළිසෙලිත් ලකදිව පසු රජු රජතුමෝපැනසර
කද බැතින් බුදු පාලන සුකරමින්සවන් දිවිසුර
සස සිතින් පසු රජු රජතුමෝපැනසර

223 මෙ රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

224 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

225 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

226 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

227 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

228 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර

229 පවර රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර
රජු රජතුමෝපැනසර